

Határtalanul 2024.április 17-20.

Előkészítő munka:

A pályázat elnyerése után előkészítő foglalkozást szerveztünk a diákok számára. Március 26-án egy történelemszakos és egy földrajzsakos kollégánk tarott tájékoztatást a gyerekeknek a határon túli területek történelméről, a trianoni döntésről és annak következményeiről, valamint a terület földrajzi-biológiai sokszínűségéről. Ezek után a diákok bemutatták azokat a területeket és a nevezetességeit, melyeket meg fogunk látogatni. A Barangoló digitális tartalomtár Erdély nemzetiségei című anyagát használtuk. (<https://www.okosdoboz.hu/feladatsor?id=2539>)

1. nap: április 17.

Az utazásunk korán reggel indult, hajnali 4-kor gyülekeztünk az iskola előtt, majd okmányellenőrzés és a csomagok, ajándékkönyvek bepakolása után 4.30-kor indult a kifogástalan állapotban lévő buszunk. A buszban rövid tájékoztatót tartottunk a várható programokról, a buszos utazás rendjéről és egyéb fontos szabályokról. A gyerekek már nagyon várták, hogy elkezdődjön a 4 napos utunk.

A magyar-román határig autópályán utaztunk egy rövid megállóval Berettyóújfalunál.

A határátkelés minden gond nélkül lezajlott, rövid idő alatt átjutottunk az ellenőrzésen. Nagyváradon felvettük az idegenvezetőnket, aki az egész út során folyamatosan tájékoztatott minket minden fontosabb eseménynél, helyszínnél a történelmi, földrajzi érdekességekről. A legjobb az volt, hogy mindezt sikerült közérthetően, vegyítve a fontos tényeket az érdekességekkel, így nem unatkoztunk, pedig a korai kelés miatt fáradtak voltunk. Az első nagyobb megállóra a Király-hágón került sor, ahol kicsit borús volt ugyan az idő, de láttunk valamennyit azért a szép tájból. Utunkat Kolozsvár felé folytattuk, de Bánffyhunyadon megfigyeltük a cifra palotákat, amelyeket a helyi romák építenek évtizedek óta. Számunkra furcsa látványt nyújtottak a paloták és a mellettük álló épületek. Kolozsváron megnéztük a

főtéren a Mátyás-szobrot, a Szent Mihály-templomot és Mátyás, valamint Bocskai szülőházát. Felkerestük ezután a házsongárdi temetőt, ahol meglátogattuk több híres személy sírhelyét. A gyerekek élvezettel hallgatták az idegenvezető szavait. A szállás felé vezető úton az idegenvezetőtől rengeteg érdekes történetet hallottunk Szent Lászlótól kezdve Rhédey Claudiáig. Mivel Farkaslakán sajnos pont esett az eső és sötétedett is, így nem álltunk meg Tamási Áron sírjánál, másnapra helyeztük át a programot.

A szállásunk Székelyszentléleken, a Becsali Faházakban volt, nagyon szép környezetben. A szobák állapotára sem lehetett panaszunk. A vacsorát – mely igen bőséges volt – a Becsali Panzióban fogyasztottuk el, csak utána foglaltuk el a szállásunkat, már sötétben. Miután mindenkit elhelyeztünk a szobákban, megtartottuk az első esti kvízt, melynek célja az aznapi események összefoglalása volt.

2.nap: április 18.

A második napon a korai kelés és a bőséges reggeli után, - amit a faházaknál fogyaszthattunk el, nem a panzióban – a Benedek Fidél Általános iskolát látogattuk meg. Megnéztük az épületet, a tantermeket, beszélgettünk helyi gyerekekkel és tanárokkal, megnéztük a még mindig papír alapú naplójukat és megcsodáltuk az 1-10-ig terjedő osztályozási rendszerüket. Átadtuk az iskolának gyűjtött ajándékkönyveket, aminek nagyon örültek. Készültek közös fotók is az ott tanuló diákokkal.

Sajnos az időjárás nem kedvezett nekünk, ezen a napon szinte folyamatosan esett az eső. Átterveztük a programot is, bízva abban, hogy estére javul az időjárás. A sóvágónál folytatódott a programunk, ahol megnézhattuk a feldolgozás előtti állapotában a nagy sótömböket, láthattuk a sóvágás folyamatát, majd a szomszédos kis üzletben vásárolhattunk is a sokféle só-termék közül. Mivel még mindig nagyon esett az eső, a parajdi sóbánya felé indultunk tovább. A sóbánya egy szórakoztató központtá alakult át az elmúlt években, így magáról a bányászatról kevés információt lehet kapni. A bányába mára már elsősorban a sós levegő jótékony hatásai miatt járnak az emberek, akár kúraszerűen, akár csak alkalomszerűen. A bánya egyébként monumentális termekkel rendelkezik, többek között egy kápolnát is elhelyeztek az egyik teremben. A gyerekek szabadidőt kaptak a bányában.

A Sósoros a sok eső miatt kimaradt a programunkból.

A Medve-tónál folytattuk utunk, ahol kezdetben csak csapkodott az eső, ezért megpróbáltuk körbejárni. Megnéztük a sóképződményeket és a lombkorona-sétányt, fotózkodtunk a medvékkel, de sajnos nagyon elkezdett esni az eső, szaladtunk vissza a buszhoz.

Korondon megálltunk, hogy a gyerekek megnézhesék az árusokat és szuveníreket vásárolhassanak.

A napot Farkaslakán zártuk, ahol megkoszorúztuk Tamási Áron sírját.

A panzióban elfogyasztott finom vacsora után ismét egy kvizzel zártuk a napot.

3. nap: április 19.

A harmadik napon egy fafaragó műhelyt látogathattunk meg, ahol a mesterség bemutatása után a gyerekek a gyakorlatban is kipróbálhatták a fafaragás művészetét. Nagyon tetszett nekik. Következő megállónk a Békás-szoros volt, ahová keskeny szerpentinén jutottunk el. Útközben megálltunk Zetelakán a víztározónál. A busz össze-vissza kanyargott a hajtűkanyarokban, a sofőrünk biztos kézzel vezette a buszunkat. A panoráma lenyűgöző volt, ehhez hozzájárult az előző éjszaka esett nagyobb mennyiségű hó is. A Pokol kapuja

képződményen átkelve leszálltunk a buszról és gyalogosan ereszkedtünk lefelé. Idegenvezetőnk felkészített minket a szurdoki séta szabályaira és biztonságos helyeken állva kaptunk tőle érdekes történeteket. A szurdokvölgy, a zúgó folyó elképesztő látvány nyújtott. Megcsodálhattuk ezt a természeti képződményt, a keletkező forrásokat. Visszafelé a Gyilkostónál megálltunk, ahol idegenvezetőnk elmesélte a tó keletkezéséhez kapcsolódó legendát. Itt a gyerekek kaptak egy kis szabadidőt, hogy önállóan fedezzék fel a tó környékét. Kóstoltuk a vásárban Kürtöskalácsot és lángost is. Végül Csíksomlyó felé mentünk, ahol megnéztük a kegytemplomot, de a nyeregben elterülő zárándokhelyre nem mentünk fel. Székelyudvarhelyen tartottunk városnézést, megnéztük a főtéren a szoborcsoporthot, majd Szejkefürdőn megcsodáltuk a gyönyörű székelykapukat és megkoszorúztuk Orbán Balázs sírját. Az esti program a szokásos volt: a finom vacsorát az összefoglaló kvíz zárta.

4. nap: április 20.

Utolsó napunkon szerencsére már nagyon szép, napsütéses időnk volt, nem áztunk-fáztunk.

A hosszú út előtt mindenki jól megreggelizett a szálláson, bepakoltuk a bőröndöket a buszba és elindultunk Segesvárra. Megtekintettük a csata helyszínét, hallhattunk Petőfiről és Bem apóról. Megnéztük a Diáklépcsőt, az Óratornyot, Petőfi Sándor szobrát.

Marosvásárhelyen folytattuk az ismeretszerzést. A Bolyaiak szobrát megkoszorúztuk. Városnézés és egy kis bevásárlás után sajnos hazafelé kellett vennünk az irányt. A Királyhágón tartottunk visszafelé is egy kis pihenőt. A jó időben tempósan haladtunk hazafelé. A határátlépés ismét rendben, és viszonylag gyorsan megtörtént és folytathattuk utunkat Budapest felé. Este 8 óra után néhány perccel állt meg a buszunk az iskola előtt. A négy nap során rendkívüli esemény nem történt.

Disszemináció:

Hazaérkezésünket követően az osztályfőnöki órákon folytatódott a feldolgozás: a képek összegyűjtése, az élmények listázása, az információk tisztulása, a tanulságok levonása. Ezzel párhuzamosan a tagozatnak szánt bemutató is formálódott. A 2 osztály külön-külön és együtt is sok órát áldozott a projekthez méltó prezentációra és a tablók elkészítésére.

2024. 05.08-án az iskola gimnáziumi tagozata számára a 7.f és 7.g osztály tartott bemutatót a nemzeti összetartozás témájában. A két osztály a prezentációjában felsorakoztatta és bemutatta a 4 nap legfontosabb élményeit és eseményeit, kitértek minden fontos állomásra, megszerzett tudásukról gazdag képet nyújtottak. Sok-sok fotóval, bejátszott videóval támasztották alá előadásukat. A műsor végén még egy ajánló is elhangzott a jövődöbéli hetedikesek számára. A beszámolót László Attila: Ez itt mind az én hazám című zenéjével zártuk.

2024.06.12-én az Uránia Filmszínházban megnéztünk egy filmet a felvidéki Rómeó vérzik rockbanda megalakulásáról és 25 éves pályafutásáról. Tagjai Felvidéken élő magyarok, akik magyar nyelven énekelnek. Munkásságukkal példát mutatnak arra, hogy határon túl is meg lehet őrizni magyarságtudatunkat.